

Garrotada seca y á ells.

Aquets aficionats á l'administració pública, aferrats desde épocas llunyanas al mangoneig y al absolutisme tiránich de sa *real* voluntat, en que tots sos súbdits tenim que acatar per forsa, d'exigenta dignitat es no deixarlos medrar més á costas de nostra inercia, rebeldes debem ser en tots los seus actes que sols els proporcionan son benestar particular.

Que las masses no mengin, no visquin, qu'empresonadas ab sas mallas quedin fora de la vida activa ¿quéls importa á n'ells?

¡Que os importa! ¡Miserables! Verdaders cocodrilos que os desfeu en un mar de llágrimas al veure'l fruit de vostres infamias, llágrimas en que preteniu ocultar vostres maldats atribuintlas á la casualitat y á la crísis del temps

L'ampoch deuen deixar-se en pau á aquestas societats que titulantse liberals, ab sos actes desfán son lema, aquestas societats fundadas ab sanch obrera y arrebatadas de sos fundadors per instalharhi al més vil cacicat, per dividir al poble, poguent aixís dominarlo á mida de son gust.

No es lo mal sols en un poble determinat, casi es general; Circols, Ateneos, Germandats, que dihentse obrers s'agenollan á las gradas de sos tiráns y.... ¡casi conscientment!....

¡Desgraciadas masses que ab sa ignorancia no veuen que son lo juguèt dels mes vius!

El meu mes humil apoyo incondicional á tot lo que's refereixi á administració y justicia.

Ton amich,

J. MONTAÑA.

Pensaments

Los capelláns van negres per assemblarse á sa labor.

La dona que molt confessa, molt deu pecar, puig com més roba s'embruta més bugadas se fan.

Val més un pá, que un concell de capellá.

Las religions viuen més de l'hipocressia, que de la fé.

Lo fanatisme á n'la dona, representa lo mal estar del marit despreocupat.

La cortesia es l'art de fingir.

No se lo qu'es mes mal en el mon, la civilisació mal compresa ó l'estat salvatge.

¡Pobre del salvatge que cau en mans d'un civilisat!

L'home sol ser mes sanguinari que las bestias. Aquestas destrossan y raras vegadas á sos semblants, per instint de conservació y l'home per satisfacer l'ambició de sos tiráns.

Los governs pera garantir la pau, solen proclamar l'estat de guerra.

Los capelláns sens casarse tindrán dugas ó mes donas en casa, cuan casats tal volta no podrian.

L' AVI

Llampechs

En aquesta secció, s'insertarán totas las noticias y datos que ab una forma ó altre, arribin á'n aquesta Redacció.

El burot místich de La Roca's convertí en tribunal en pes, jutjant y condemnant ab una multa á un heretjot que'n la pasa-calle-carnavalesca-clericóica, tingué l'ossadia de no volguerse encostipar trayentse la gorra y total... ¡perqué era á casa seval!

¿Desde cuan aquets condempnats fills de'n Banyetas tractan de no despullarse la closca, al passar *son-amo* ab son corresponent remadet-místich-llanut-carca-mal?

¡Condempnats!

¡La tingnessiu neta com els brama-goris y ab son corresponent nap en pessal!

Ja poden fer, ja, que no'n surtirán; encar que

«Fuca el infierno,
brame Satán,»
de llagonissas
no'n tastarán.

M'acaban de dir que de resultas de las *gratas* acullidas d'en Toni I -en Maula de Mallorca- presentará la dimissió de son cárrech.

Com que m'ho ha dit la de casa, no ho crech... ni á tiros,

Segons la premsa barcelonina, en Artal es objecte de mals tractes en la presó, fins segons se desprén de la mateixa, li feren tragar á *nostramo* per forsa.

¿Perqué?

¿Potser perqué va equivocar-se ab la ganivetada?

¡Ah! Si en lloch d'agredir á n'en Maura s'hagués dirigit á una persona... de la classe baixa tal volta aixó no l'hi passaria.

Si un'altre vegada vol tornarhi que hi vaigi ab cuidado. ¡Vaya!

¿Saben en Castellet? Donchs acaban de dir-me que l'han vist y no dormía! ¿Que's estrany? No ho cregueu.

Com que aquets dias ha sigut per aquí una de las víctimas del odiós y mil vegadas maleit castell de Montjuich... tal vegada... la societat perillaba.

¡Oh! ¡La perspicacia de nostres policías!

¿Oy zeñó Maula?

Tan tranquiet en Chueca, carretera amunt, pensant ab las garantias socials ab la Constitució, ab las lleys y ab el pá de crostóns y fent cas omís d'una campaneta que li anunciaba el pas d'una manifestació cleritólica.

¿Que no ho sab que, *boca abajo todo el mundo*? Potser distret se creye que la campaneta era del carro de las escombrarias.

Ja va fer be'n Sebio de ferli treure la gorra, perqué en cas de costiparse já'n ell qué? Ell debía pensar: por una cosa ú otra 'ns paga l'achuntament, á vert si dirán que nosotros no servim para res.

Gracias á la perspicacia del arcalde y á l'acertada intervenció dels gegants, vull dir, dels Mossos de la Escuadra... *terrestre*, diumenge passat va salvarse la dignidad, l'honor, la tradició, las bonas costums... de morir-se de gana sens gosar ni pitular y fins las criaturas de La Garriga.

¡Qui no ha vist aquella manada de famolenchs que com altres nous bárbaros del Nort tractaban d'invadir lo poble!

Capitanejats per en Junoy, aquell que va menjarse tots los frares, monjas, capelláns y criaturas de Manresa; de'n Lladó y Vallés, aquell jovenet que tracta de reventals la menjadora, arrebatantlos las riendas de l'administració y entrar tota la turba ab los infernals acorts de la Marsellesa.

¡Valgam San Gos y el roch!

M'hi jugo mil ánimas d'heretje fetas ab salsa verda, que á no ser l'arcalde y satélits ja no's parlaria mes de La Garriga sinó senyantse anticipadament.

Era tanta la por que feyan que'l tinent dels Mossos no va atansarsi avants d'enviarhi una *pareca* primer y l'agutcil després.

Tal volta pensaria ¿y si es veritat que's menjan las criaturas?